

Oponentský posudek diplomové práce

Autorstvo: Kristina Hrevušová

Název práce: Forgotten Fontanelle

Ateliér: Socha 2

Práce Tiny Hrevušové *Forgotten Fontanelle* představuje komplexní prostorovou instalaci, v níž se propojuje objektová tvorba, keramika, performance, voda, textilní i syntetické materiály a autobiograficky založené vyprávění. Autorka v instalaci rozvíjí výrazný vizuální jazyk, který je rozpoznatelný svou biomorfní materialitou, napětím mezi něhou a odporem i schopností vytvářet prostředí na pomezí těla, vzpomínky a mytologie. Osobní queer mytologie se v její práci skrývá motivy abjektu, parazitismu, tělesné nestability a proměnlivosti otevírá širším otázkám identity, zranitelnosti, blízkosti a vztahu k mimo-lidským formám existence.

Za podstatné považuji, že Tina Hrevušová nevychází z hotového symbolického systému, ale skládá vlastní mytologii z konkrétních vzpomínek, tělesných pocitů, náhodných situací a vztahů. Motiv fontány, motýla, améby i odlitých tváří blízkých osob vyrůstá z procesu, v němž se vzpomínka proměňuje v materiálovou situaci a materiál zpětně rozšiřuje pole významů celé instalace. Práce tak působí jako prostředí, které se stále formuje. Podobně jako fontanela z názvu zůstává měkkým, citlivým místem, kde se tělo ještě neuzavřelo vůči světu.

Velmi silná je pro mě ambivalence, s níž autorka zachází s motivem améby. Améba je parazit, hrozba i obraz ztráty kontroly, ale zároveň se stává figurou vztahovosti, závislosti a touhy po splynutí. V performativní rovině, kde se do práce dostávají odlitky tváří přátel, získává tento motiv mimořádně intimní rozměr. Přátelství zde není pouze jedním z témat, ale skutečnou podmínkou vzniku díla: je přítomné v důvěře, dotyku, otisku, sdílení i v obavě ze vzdálenosti nebo ztráty. Právě zde práce přesahuje osobní výpověď a otevírá obecnější otázku, nakolik jsme tvořeni druhými a kde vlastně končí naše vlastní tělo, paměť či identita.

Hrevušová přesvědčivě pracuje s vizuální přitažlivostí, která se neustále obrací v zneklidnění. Růžové biomorfní struktury, měkkost, roztomilost, masky a reliéfy působí na první pohled svůdně, téměř něžně, ale zároveň nesou významy infekce, manipulace, rozkladu a psychické zátěže. Tento pohyb mezi přiblížením a odporem je jednou z hlavních kvalit celé instalace. Horrorová imaginace otevírá prostor pro promýšlení křehkých hranic mezi péčí a kontrolou, intimitou a ohrožením, člověkem a mimo-lidským světem. Práce v tomto smyslu vytváří vlastní citlivou hauntologii: vrací se k tomu, co bylo potlačeno, zapomenuto nebo nepojmenováno, a nechává to znovu vystoupit v tělesné, materiální podobě.

Textová část diplomové práce vhodně doprovází autorčino uvažování a ukazuje, že zvolené teoretické reference nejsou vnějším rámcem, ale skutečně souvisejí s jejím způsobem práce. Odkazy k Julii Kristevě, Donně Haraway, Astridě Neimanis, Rosi Braidotti či Saře Ahmed pomáhají pojmenovat témata abjektu, kolektivní tělesnosti, vody, queer zkušenosti a proměnlivé subjektivity, která jsou v instalaci přítomná především skrze materiál, prostor a atmosféru.

Diplomovou práci Tiny Hrevušové vnímám jako vyzrálý a přesvědčivý projekt, který dokáže propojit osobní zkušenost s komplexní prostorovou formou. Oceňuji její schopnost vytvořit svět, který není uzavřeným obrazem, ale živým prostředím: znepokojivým, něžným, vlhkým, křehkým i silným zároveň. *Forgotten Fontanelle* je práce, která se dotýká samotné propustnosti těla, vztahů a identity a činí tak s výraznou autorskou přesností i jasně formulovaným vizuálním jazykem.

Doporučuji udělení titulu MgA. a navrhuji klasifikaci výborně / A.

Anežka Januschka Kořínková